

ÎNCHEIERE

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

**Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție**

În componența:

Președintele completului,
JudecătoriSvetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Svetlana Apostol, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Apostol Svetlana către Apostol Victor cu privire la recunoașterea pierderii dreptului la spațiu locativ și radierea vizei de domiciliu,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Svetlana Apostol și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 20 iulie 2016, Svetlana Apostol a înaintat o cerere de chemare în judecată către Victor Apostol cu privire la recunoașterea pierderii dreptului la spațiu locativ și radierea vizei de domiciliu.

În motivarea acțiunii a indicat că în baza deciziei Consiliului mun. Chișinău nr. 3/2 din 21 februarie 2008, lui Apostol Victor, Apostol Svetlana, Apostol Mihail, Apostol Maxim le-a fost repartizat un apartament, cu eliberarea ordinului de repartiție, cu dreptul de a se instala cu traiul în apartamentul nr. XX cu trei odăi din mun. Chișinău, str. XXXX.

Prin dispoziția Preturii sectorului Ciocana mun. Chișinău nr. 01- 10/182 din 27 octombrie 2010 cu privire la modificarea contractului de închiriere a spațiului locativ, a fost modificat contractul de închiriere a spațiului locativ pe numele Svetlanei Apostol în calitate de chiriaș principal.

La data de 15 noiembrie 2005 a fost desfăcută căsătoria dintre Apostol Victor și Apostol Svetlana. Potrivit extrasului din fișa locuinței și tabelului nominal al apartamentului nr. xx de pe adresa str. XXXX mun. Chișinău, în apartamentul nominalizat sunt luați la evidență cu traiul: Apostol Svetlana, Apostol Victor, Apostol Mihail, Apostol Maxim. De asemenea, conform registrului de stat al populației pârâtul are înregistrare de domiciliu pe adresa mun. Chișinu, str. XXXX, dar el nu locuiește în apartamentul dat, creându-și o nouă familie cu câțiva ani în urmă și locuind de fapt pe altă adresă.

Astfel, în baza art. 63 Codul cu privire la locuințe, pe motiv că pârâtul nu locuiește mai mult de 6 luni pe adresa menționată, reclamanta a solicitat recunoașterea pierderii dreptului lui Apostol Victor la spațiul locativ pentru ap. XX din str. XXXX, mun. Chișinău și radierea vizei lui de domiciliu din acest apartament.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2016, a

fost acțiunea reclamantei Svetlana Apostol s-a respins.

Pentru a ajunge la concluzia dată, instanța de fond a reținut faptul că la momentul înaintării acțiunii reclamanta își întemeia pretențiile pe o normă legală abrogată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, a fost respins apelul declarat de Svetlana Apostol și menținută hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2016.

La data de 10 iulie 2017, Svetlana Apostol a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2017, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea reclamantei să fie admisă.

În motivarea recursului declarat, Svetlana Apostol, a invocat că instanța de apel la pronunțarea soluției a încălcat și a interpretat eronat normele de drept material.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Svetlana Apostol, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Svetlana Apostol, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de

legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Svetlana Apostol.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Svetlana Apostol.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Dumitru Mardari

Copia corespunde originalului

Judecător

Svetlana Filincova